

Els hàbits i l'amor

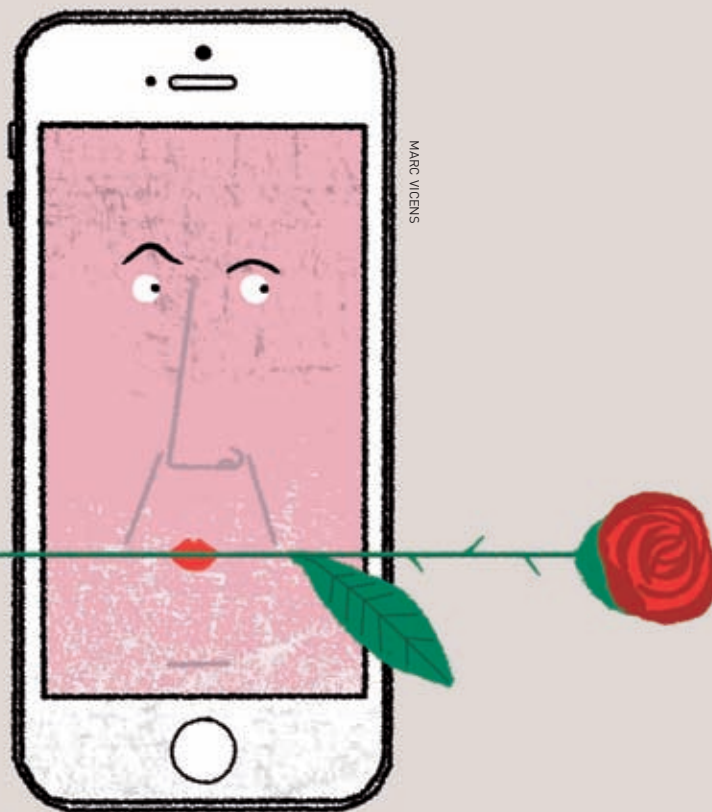
Les aplicacions per a mòbils ens van canviant els hàbits discretament. Valguin com a exemple les fotografies preses no ja amb finalitats monumentals, és a dir —i anant a l'arrel de la paraula monument— per guardar memòria, sinó com a mers fets comunicatius: una taula parada per advertir els familiars triganers que se'ls espera per dinar; un comptador per fer una gestió amb la companyia del gas; els horaris en una estació de busos. Netejant la targeta de memòria o repas-sant les converses al Whatsapp

és fàcil adonar-se del pes que van guanyant aquestes fotografies instrumentals i preguntar-se amb un punt de nostàlgia i d'estupor com ens ho fèiem abans.

És clar que no hi ha un *abans* estricte, i que la invasió és subtil com en el conte de Calders. Quan una cosa és fàcil i ens estalvia temps, ràpidament ens sembla irrenunciable, tot i que en el cas de les *app* per a mòbils sempre queda aquella sensació d'estar renunciant a una relació «natural» amb el món, per no parlar de la renúncia a la privacitat. Sigui com sigui, com que són molt fàcils d'usar i bastant efectives és fàcil de predir l'èxit —i, per tant, un canvi en els nostres hàbits amorosos— de les aplicacions per buscar parella. Tinder és potser el cas més paradigmàtic, segurament per la seva enorme senzillesa: l'aplicació mostra els usuaris disponibles en el teu entorn immediat. Si t'agraden cal

App destacada: Wanty

Wanty és una aplicació gironina pràcticament calcada a Tinder amb algunes particularitats: aquesta *app* ofereix una petita guia de locals d'oci de la ciutat, i així circumscriu la cerca de relacions a determinats llocs. L'usuari avisa d'on anirà i de quan, i així pot veure amb qui coincidirà i pot anar avançant la tria. Els locals, de passada, poden aprofitar per passar ofertes o descomptes, i d'aquesta manera es troba una via de monetarització, una via de negoci, per a l'aplicació. Està en fase experimental i s'ha de veure si reeixirà, però Wanty apunta la possibilitat que l'èxit d'aquestes *app* no arribi per la via de la universalització sinó justament per la de l'especialització.

marcar un cor. Si no, una creu per descartar-los, i, en el cas que tots dos usuaris s'hagin triat l'un a l'altre, s'obre una línia per parlar. L'aplicació té molt d'èxit a França. Només cal obrir l'aplicació allà per veure la gran quantitat d'usuaris registrats o llegir webs franceses on se'n fan referències constants. És cert que Internet ha ofert des dels inicis serveis semblants, però la interfície de Tinder és sorprenentment pragmàtica (amb prou feines ofereix més informació que la fotografia). També és veritat que el tòpic que dibuixa els veïns del nord com un poble enamorat de l'amor fa fàcil d'imaginar francesos que es donin d'alta a Tinder no pas amb finalitats lascives sinó justament per aparentar una vida promíscua i, en aquest sentit, pot ser que Girona no sigui la ciutat més francesa del nostre país (el cançoner popular recull allò que a Girona no és un pecat sinó un miracle), però tot s'encomana, i uns emprenedors gironins ja han creat una aplicació semblant amb vocació local.

Els canvis culturals ja han fet que l'amor hagi deixat de ser una força cega i un arravatament per convertir-se en una cosa molt més racional en la qual triar *partenaire*, i que s'assembla cada dia més a triar un cotxe del qual cal fer mitjana entre les prestacions, les necessitats i les possibilitats. És qüestió de temps que ens habituem a fer servir tecnologia auxiliar per afinar la selecció, i és qüestió de temps que ens trobem un dia preguntant-nos com ho fèiem per lligar abans.